

ΕΣΤΙΑ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

Τόμος Ἐννάτος

Συνδρομὴ ἑτησίαι: Ἐν Ἑλλάδι φρ. 10, ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ φρ. 20.—Αἱ συνδρομαὶ ἀρχονται ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου ἐκάστου ἔτους καὶ εἶναι ἑτησίαι.—Γραφεῖον τῆς Διευθύνσεως: Ὀδὸς Σταδίου, 6.

13 Ἰανουαρίου 1880

ΣΦΡΑΓΙΣ
τοῦ Γενικοῦ Φροντιστηρίου τῆς Οἰκονομίας
ἐν ἔτει 1823.

Διακεκριμένος λόγιος καὶ τῆς Ἑστίας σεβαστὸς φίλος ἀπέστειλεν αὐτῇ τὴν κατωτέρω διατριβὴν συνοδευσας αὐτὴν διὰ τῆς ἐπομένης ἐπιστολῆς: «Διεξελθὼν τὰς γενομένας συζητήσεις κατὰ τὸν παρελθόντα διωκθριονὲν τῷ Συνεδρίῳ τῶν ἔργατῶν, ἀπέσπασα τὸν λόγον τῆς κυρίας Hubertine Auclert, ἀξιούσης νὰ καθιερωσῆ τὴν τῶν δύο φύλων ἕκραν ἰσότητα.

»Πέμπω λοιπὸν πρὸς ὑμᾶς αὐτὸν μετὰ τιμίων συμπηκτικῶν παρατηρήσεων ὡς ἐλάχιστον δῶρον τοῦ νέου ἔτους». Σ. τ. Δ.

Ἡ ἀντιπρόσωπος τοῦ ΓΥΝΑΙΚΕΙΟΥ ΦΥΛΟΥ

Διερευνῶντες τὴν φύσιν τῶν ἀρετῶν καὶ τῶν προτερημάτων ἐξόχων τινῶν γυναικῶν, ὧν τὰ ὀνόματα ἐπαναλαμβάνομενα ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν, διατηροῦσιν ἀνθηρὰν καὶ ἀκμαίαν τὴν μνήμην αὐτῶν, ἀνευρίσκομεν ὅτι αἱ μὲν ἐδοξάζθησαν ἕνεκα τῆς ἐξόχου ἀξίας τῶν φιλολογικῶν ἔργων αὐτῶν ἢ τῆς ποιητικῆς αὐτῶν φαντασίας, ὡς ἡ Σαπφῶ, ἡ ἐπονομασθεῖσα δεκάτη Μούσα, ἢ ἡ Ὑπατία ἡ περιώνυμος θυγάτηρ τοῦ Θεωνος, καὶ κατὰ τοὺς καθ' ἡμᾶς χρόνους ἡ Sevigné καὶ ἡ Stael, αἱ δὲ ἕνεκα τῆς ἀπαραμίλλου καλλονῆς καὶ χάριτος αὐτῶν, ὡς ἡ Μιλησία Ἀσπασία, ἡ καταγοητεύσασα τὴν διάνοιαν καὶ τὴν καρδίαν τῶν ἐμβροθεστέρων φιλοσόφων καὶ πολιτικῶν ἀνδρῶν τῆς ἀρχαιότητος, ἢ ἡ Recamier, ἥτις καὶ αὐτοῦ τοῦ Γαλλεῦράνδου ἐδυνήθη νὰ μαλακῆ τὴν καρδίαν.

Ἄλλ' ἐκτὸς τῶν γυναικῶν, αἵτινες διέπρεψαν ἐν τῷ πνευματικῷ ἢ ἰδιωτικῷ βίῳ, ἢ ἱστορία ἀναγράφει οὐκ ὀλίγα ὀνόματα γυναικῶν μεγα-

λοφῶν ἢ μεγαλοεργῶν, ὡς λ. χ. τὸ τῆς Αἰκατερίνης τῆς Ῥωσσίας καὶ τὸ τῆς Ἐλισάβετ τῆς Ἀγγλίας, ἢ γυναικῶν ὡς ἐκείνων, ὧν τὴν βιογραφίαν συνέγραψεν ὁ διάσημος τῆς Γαλλίας φιλόσοφος Cousin, αἵτινες διὰ τὴν τῆς γοητείας τοῦ προσώπου τῶν, τῆς ῥαδιοεργίας καὶ πολυπραγμοσύνης, ὧν τὴν σκόπιμον χρῆσιν ἐξέμαθον ἐν τῇ σχολῇ τῶν αὐλικῶν τῆς παλαιᾶς μοναρχίας τῶν Γάλλων, ἐπέδρασαν οὐκ ὀλίγον εἰς τὴν φορὰν τῶν πολιτικῶν συμβεβηκότων τῆς ἐποχῆς αὐτῶν.

Ἄλλ' ἡ Melle Hubertine Auclert οὐδεμιᾶς τῶν ἐξόχων τούτων γυναικῶν τὴν τύχην ἐφθόνησεν· ἡ δεσποινὶς αὕτη ἀποτελοῦσα μέρος τοῦ συνεδρίου τῶν ἔργατῶν, τοῦ ἐν Μασσαλίᾳ συνεδριάσαντος ἀπὸ τῆς 21 μέχρι τῆς 31 παρελθόντος Ὀκτωβρίου, δὲν ἀξιοῖ νὰ ὑπερασπίσῃ τὸ φύλον εἰς ὃ ἀνήκει διὰ μέσων ἐπαναστατικῶν, οὐδ' οἰστρηλατεῖται ὑπὸ τῆς ἀρειμανοῦς φιλοπατοῦς τῆς Αὐρηλιανῆς παρθένου· ἐπιχειρεῖ ὅθεν διὰ τοῦ λόγου καὶ τῆς γλυκείας πειθοῦς νὰ ἀνατρέψῃ τὸ τυραννικὸν καθεστῶς. Ὡς αὐτόκλητος ἀντιπρόσωπος τῶν τεταλαιπωρημένων γυναικῶν, ἐπιδιώκει τὸ φιλόανθρωπον ἔργον τῆς ἀνορθώσεως τοῦ ἡμίσεως τῆς ἀνθρωπότητος, τοῦ ἀπὸ καταβολῆς κόσμου ὑπὸ τὸν τυραννικὸν ζυγὸν τοῦ ἰσχυροτέρου τῶν φύλων στενάζοντος.

Ἡ Κυρία Auclert εἶναι εἰς τὸ ἄνθος τῆς ἡλικίας τῆς, δὲν ἐκμετρεῖ πλέον τῶν 24 ἢ 26 ἐτῶν, ἔχει μέσον ἀνάστημα, οὔτε ὠραία εἶναι οὔτε δυσειδής, ἀγορεύει μὲν καλῶς, κάλλιον δὲ ἀναγινώσκει, ἀλλ' ἐμφορεῖται ὑπὸ ἀληθοῦς δαίμονος.

Ἡ Κυρία Auclert ἐν ἀρχῇ τοῦ λόγου τῆς ἐν τῷ συνεδρίῳ ἐξομολογᾷ τὰς γυναῖκας πρὸς τοὺς ἔργατας· «Ὡς ὑμεῖς, παρατηρεῖ, εἴμεθα θύματα τῆς ἰσχύος, ἀλλ' ἐν τοῦτοις, ἐνῶ ὑμεῖς οἱ ἔργαται μεμφιμοῦρετε κατὰ τῆς τυραννίας τῶν ἀνωτέρων τάξεων, πολιτεῦσεθε πρὸς τὰς γυναῖκας, ὅπως πολιτεύονται αἱ ἀνώτεροι τάξεις πρὸς ὑμᾶς. Τότε δὲ μόνον ἢ πρὸς ἀλλήλους τῶν ἀνδρῶν ἰσότης θέλει κατορθωθῆ, ὅταν καθιερωθῇ τὸ δόγμα τοῦτο μεταξὺ τῶν ἀνθρωπίνων ἐν γένει πλασματῶν, ἀνευ διακρίσεως φύλου.

Πρὸς ὑποστήριξιν τῆς ἀρχῆς ταύτης ἡ Κυρία Auclert δὲν ἐπικαλεῖται τὰς θρησκευτικὰς παραδόσεις, καθ' ἃς ἡ γυνὴ εἶναι ἀσφρῆ ἐκ τῆς σαρκὸς καὶ ὀστοῦν ἐκ τῶν ὀστέων τοῦ ἀνδρός